

fældet, maa det ærede Medlem vide, at det har været Landstingets Mening, at disse Tilstande skulde indtræde. Da Landstinget — jeg sad selv i det Udvalg, som i sin Tid havde Sagen til Betænkning — i Overensstemmelse med den daværende Indenrigsminister bestemte dette, var det netop for at betegne Loven som Prøvelov, en Prøveballon, som man sendte ud for at se, om det var muligt at vedtage Takstbestemmelser ved Lov. Nu har denne Lov arbejdet i det af Landstinget den Gang foreslaaede Antal Aar; naar den udløber, saa staa Landstinget altsaa ud for den Situation, som det med velberaad Hu den Gang har skabt og skabt i Overensstemmelse med den daværende Minister. Det er denne Tilstand, som det ærede Medlem føler sig kaldet til som en Slags Overminister at gribe ind i, men jeg tror, at hverken Ministeriet har Anledning til at respektere det ærede Medlems Indgreb i denne Sag, eller at det nuværende Landsting skulde tage et saadant forandret Standpunkt fra sin tidligere Stilling, at det skulde følge det ærede Medlem i hans Bestræbelser for at faa denne Lov forlænget imod Ministeriets Ønske.

Madsen-Mygdal: Diskussionen i denne Sag har, jeg kunde gerne sige, været paa en vis Maade pinlig for os, der have Sæde i denne Kommission. Jeg havde tænkt, at denne Diskussion var endt ved 2den Behandling her i Salen, og det var min Agt, at jeg ikke vilde have taget Ordet her ved denne Sags 3die Behandling. Imidlertid finder jeg det rigtigt alligevel at gøre et Par enkelte Bemærkninger. Naar den højtærede Minister gjorde gældende, at Kommissionen ikke var nedsat med Takstloven for Øje — det var først senere, at det blev bestemt, at vi skulde have med Takstloven at gøre — saa har han paa en Maade Ret, paa en Maade ikke; det, som var Hensigten med Kommissionen, var at tilvejebringe bedre økonomiske Resultater. Men naar der er Tale om et godt økonomisk Resultat af Statsbanedriften, staa Takstordningen i første Række. Derfor faldt det naturligt, at vi i første Møde kom ind paa at tale om Takstloven, derfor var det naturligt, at Formanden paa Kommissionens Vegne spurgte, om Takstloven faldt med ind under Arbejdet, og dette blev bekræftet fra Ministeriets Side.

Med Hensyn til det ret skarpe Angreb, der er rettet mod det ærede 10de kongevalgte Medlem, Kommissionens højtærede Formand, behøver jeg ikke at tage ham i

Forsvar. Han har forsvaret sig selv, og han trænger ikke til at blive forsvaret af mig, men jeg skal ikke nægte, at jeg harmes ved at høre disse gentagne Angreb paa Kommissionens Formand, som netop har udført sit Hverv paa en særlig god Maade og gjort alt, hvad der stod i hans Magt efter min Overbevisning — og jeg trøster mig til at kunne bevise det — for at fremme Arbejdet saa godt som muligt. Naar det ærede 8de Medlem for 2den Kreds gaar saa vidt, at han beskylder Formanden for her i Tinget at referere noget i Strid med, hvad der virkelig er passeret, maa jeg sige til det ærede Medlem, at det er i høj Grad uberettiget at fremkomme med noget saadant. Hvad Kommissionens ærede Formand har udtalt om, hvad der passerede i Kommissionens Møde den 22de August, hvor det ærede 8de Medlem for 2den Kreds ikke var til Stede, er fuldkommen rigtigt; der blev vedtaget i Kommissionen, at vi ikke ansaa det for rigtigt at skille Takstloven fra det øvrige Arbejde; det har ingen Lov til at sige staa i Strid med Virkeligheden. I øvrigt skal jeg ikke udtale mig videre om den Strid, vi her ere komne ind paa og have haft adskilligt at gøre med baade i og uden for Kommissionen; men jeg vil haabe, at denne Strid skal være endt, og at vi skulle være i Stand til at tilendebringe Arbejdet i Fred og Forstaaelse.

Siden jeg har faaet Ordet, vil jeg sige et Par Ord om Lovforslaget. Det er i Dag den 22de Marts, og efter al Rimelighed vil Samlingen i det højeste være en Ugestid til, og da der er saa stærkt modsatte Anskuelser til Stede med Hensyn til disse Takstbestemmelser, endogsaa saaledes, at jeg kan sige, jeg ikke er enig i de Takstbestemmelser, her bringes i Forslag, saa maa jeg sige — jeg gentager, hvad der er sagt — at der er ingen, som kan vente, at denne Takstlov skal blive vedtagen af Rigsdagen i Løbet af den Uge, der er tilbage. Ikke desto mindre har jeg ikke noget imod, at Loven fremmes og gaar over til det andet Ting, da jeg ikke ønsker, vi skulle komme ind i ulovordnede Tilstande, som det er sagt. Jeg venter saa, at den der vil faa den Skikkelse, som er den eneste mulige Skikkelse for at lovordnede Tilstande kunne fortsættes ud over den 1ste April med Hensyn til Takstforholdene. Jeg nærer ingen Tvivl om, at naar Lovforslaget vender tilbage til os i en saadan Skikkelse, vil dette høje Ting ogsaa være med til dens endelige Vedtagelse.